

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3370/2017. (XII. 22.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Szeghalmi Járásbíróság 2.P.20.156/2016/9. számú végzése és a Gyulai Törvényszék 9.Pkf.25.096/2017/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben az indítványozó (az alapügy felperese) keresetlevelet terjesztett elő a Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál Vésztő Város Jegyzője (mint I. rendű alperes) ellen, és kérte az I. rendű alperes 1/904-19/2011/1. számú határozatának semmissé nyilvánítását. Keresetét arra alapította, hogy a birtokháborítási ügyében eljáró I. rendű alperes megsértette a joghatósági, hatásköri szabályokat, valamint a szakhatóság kötelező jellegű megkeresése nélkül járt el. A hatásköri és illetékességi szabályok alkalmazása folytán a Szeghalmi Járásbírósághoz áttett keresetlevelet a bíróság a tartalma szerint vette figyelembe és megállapította, hogy az a jegyző birtokvédelmi ügyben hozott határozatának megváltoztatása iránti kereset tartalmaz, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (új Ptk.) 5:8. § (3) bekezdése, illetve a perbeli jegyzői határozat meghozatal idején hatályos 1959. évi IV. törvény (régi Ptk.) 191. § (4) bekezdése alapján a jegyző határozata ellen közigazgatási (államigazgatási) úton nincs helye jogorvoslatnak. Az a fél, aki a jegyző határozatát sérelmesnek tartja, a bíróságtól a másik féllel szemben indított perben kérheti a határozat megváltoztatását, amiből az elsőfokú bíróság azt a következtetést vonta le, hogy a birtokháborítási ügyben előterjesztett kereset nem minősül a közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti keresetnek, mert azt nem a közigazgatási hatóság, hanem az ellenérdekű fél ellen kell előterjeszteni, és a perben a bíróság nem a közigazgatási határozat törvényességét, hanem a birtokláshoz való jog kérdéseit vizsgálja. Ezek alapján az elsőfokú bíróság nem vizsgálta mindazon kifogásokat, amelyeket az indítványozó a keresetlevelében a jegyző határozatának törvényességével összefüggésben felhozott, 2.P.20.156/2016/9. számú végzésével az I. rendű alperest a perből elbocsátotta és a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasította. Az indítványozó fellebbezése folytán eljáró Gyulai Törvényszék a 9.Pkf.25.096/2017/3. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helyesen döntött az I. rendű alperesnek a perből való elbocsátásáról és a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasításáról is.
- [3] 2. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz, kérve a Szeghalmi Járásbíróság 2.P.20.156/2016/9. számú végzése és az azt jóváhagyó Gyulai Törvényszék 9.Pkf.25.096/2017/3. számú jogerős végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, mivel azok – állítása szerint – sértik az Alaptörvény I. cikk (1)–(3) bekezdéseit, a II. cikket, a III. cikk (1) bekezdését, az V. cikket, a VI. cikk (1) bekezdését, a XV. cikk (1)–(2) bekezdéseit, a XXIV. cikk (1)–(2) bekezdéseit, a XXVIII. cikk (1)–(2) és (7) bekezdéseit, a 25. cikk (2) bekezdés *b*) pontját, valamint a 34. cikk (3) bekezdését. Indokolása szerint a tárgyi ügy kérdéses hatásköri vitáját a bíróság nem bírálta el, a hatáskör ugyanis szerinte nem birtokvédelmi kérdéskör, ezért a kereseti kérelem adta kötöttségének jogellenes átlépésével „megsértette indítványozó alaptörvényes jogát”. A hatásköri vitára vonatkozó jogi szabályozás figyelmen kívül hagyásával, a sorozatos hatósági és bírósági tévedések, mulasztások, illetve jogszabályi garanciák elmaradása miatt súlyosan sérültek indítványozó alapvető eljárási és garanciális jogai.
- [4] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadásáról dönt. Az Alkotmánybíróság ezért az ügyrendjében meghatározottak szerint tanácsban eljárva mindenekelőtt

azt vizsgálta, hogy az indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz befogadhatóságára vonatkozó törvényi feltételeknek.

- [5] A testület megállapította, hogy az indítvány – a Szeghalmi Járásbíróság 2.P.20.156/2016/9. számú végzése és a Gyulai Törvényszék 9.Pkf.25.096/2017/3. számú végzése vonatkozásában – határidőben érkezett, az indítványozó érintettnek tekinthető és a rendelkezésre álló jogorvoslatokat kimerítette. Az eljárás során az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette [Abtv. 27. § b) pont].
- [6] Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz az Abtv. 29. §-ában megfogalmazott befogadhatósági feltételeknek – az alábbiak szerint – nem felel meg.
- [7] Az Alkotmánybíróság előljáróban jelen ügy kapcsán is megerősíti, hogy az Abtv. 27. §-ából következően nem tekinthető a bírósági szervezetrendszer egyik felülbírálati fórumának, és valójában e hatásköre is – az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának védelmének keresztül – az Alaptörvény védelmét biztosítja [Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdés]. A rendes bíróságok által elkövetett vélt vagy valós jogszabálysértések ezért önmagukban nem adhatnak alapot alkotmányjogi panasz előterjesztésére. Ellenkező esetben az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna [3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [28]].
- [8] Az alkotmányjogi panasz és annak kiegészítése – az erre való felhívás ellenére – sem tartalmazott értékelhető indokolást az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogainak sérelméről. Az Alkotmánybíróság megállapítása szerint alkotmányjogilag releváns érvelésnek nem tekinthető az, ha az indítványozó felhívja ugyan az Alaptörvény valamely rendelkezését, illetve idéz az Alkotmánybíróság korábbi határozataiból egyes megállapításokat, azonban a konkrét ügyre nézve ténylegesen csak a vélt, vagy valós törvénysértést indokolja [3074/2015. (IV. 23.) AB végzés, Indokolás [26]].
- [9] Az indítványozó által felvetett kérdések ráadásul alapvetően nem is a támadott bírói döntésekhez, hanem a jegyző határozatához, illetve annak bírósági felülvizsgálatához és megítéléséhez kapcsolódnak. Az indítványozó arra nézve nem terjesztett elő indokolást, hogy az alkotmányjogi panasszal támadott bírói végzések jogértelmezése miatt lenne alaptörvény-ellenes. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában és annak kiegészítésében is pusztán állította, de nem támasztotta alá alkotmányjogilag értékelhető indokolással, hogy a bíróságok döntései Alaptörvényben biztosított jogainak sérelméről eredményezték.
- [10] Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz kapcsán emlékeztet arra a következetes gyakorlatára is, hogy „[a] jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki” [3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]]. Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is hangsúlyozza, hogy az Abtv. 27. §-ában szabályozott hatáskörében eljárva a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját biztosítja. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon [3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4], 3065/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [5], 3391/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [25], 7/2013. (VIII. 1.) AB határozat, Indokolás [33]].
- [11] Az Alkotmánybíróság mindezekre tekintettel megállapította, hogy az indítványozó az alkotmányjogi panaszban nem állított olyan pontosan körülírt, releváns alkotmányjogi érvekkel alátámasztott alaptörvény-ellenességet, amelyet alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként lehetne értékelni, vagy amely a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vetne fel, így a panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában szabályozott befogadási feltételeknek, ezért az indítványt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései, valamint Ügyrendjének 30. § (2) bekezdése a) pontja alapján visszautasította.
- [12] 4. Az indítványozó a Szeghalmi Járásbíróság 2.P.20.156/2016/9. számú végzése és a Gyulai Törvényszék 9.Pkf.25.096/2017/3. számú végzése mellett számos jegyzői határozatot és bírói végzést is sérelmezett, amelyek vizsgálatára azonban az Abtv. 30. § (1) bekezdésére és a 43. § (4) bekezdésére tekintettel nincs lehetőség.

Budapest, 2017. december 12.

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1095/2017.

• • •